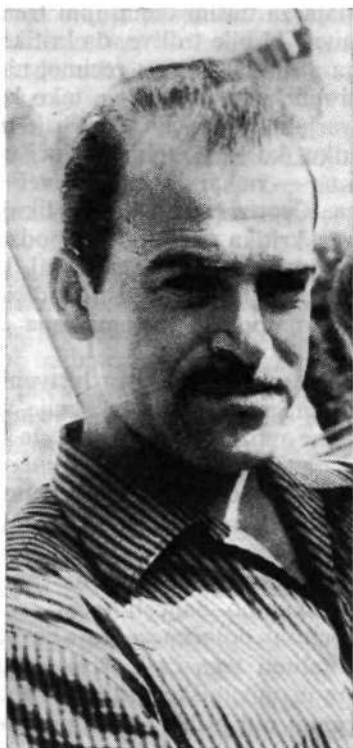

Tržaške pesmi

Miroslav
Košuta

ODHOD Vzdigni sidro. Pusti barantanje.
Besede so zaznamovan drobiž.
Zmeraj je tako po pristaniščih: zanje
z vinom ženo in nož dobiš.

Veter kliče. Jug čez jambor gleda.
Polipi so požrli čas sipin.
Stara sla ti znova drob razjeda.
Ozke ulice so že spomin.

ODMIRANJE Težko je živeti, kadar ves odмираš.
Ladja, ki drsi skozi večer.
Brez pomola, brez obzorja. Gluha.
Molk, molk, molk in mir.

Življenjemerci vejo za odhode,
 pa jim neznan je težki okus morja.
 Zapišejo. In si. In te ni več:
 kot sušne dobe tujih dežela.

TA TRST Ta Trst je kot mesto na robu sveta.
 Obreden in star gre pod stojnico hiš,
 na grla kakor na flavte igra,
 ko mu v srebrnino obraze loviš.

Cesarsko odpada nekdanji sijaj.
 Po ulicah ladje na vetru drsé.
 Kot ženska odpira se na stežaj.
 Grenkejši ko pelin so mrtvi ljudje.

Opasan z jeziki, ki pesmi pojo,
 pijan od požara in strog od soli,
 okraden za jutri, ob čast in nebo —
 ta Trst je kot vera, ki ne dogori.

POLETJE Poletje prihaja
 iz slanih mehurjev,
 z jutrom čez ramo.

Skozi žolto travo
 zgubljeno stopa
 kot breja
 in samotna ovca
 s plamenečo glavo.

V gmajnah se kličemo
 z glasovi
 iz trpkega reja:

Kras Kras je v zraku in v nas.

GLAS IZ MALIN Med množico podob, kot slak med trte,
se plete glas. Poleten. Iz malin.
Opaše me ta daljna sla: zaprte
oknice, v mednožju gnezdo bolečin,

blag vonj mi v nosnicah igra na boben
in jezik je za vodo oglušel...

Le v tistem krilu sem si bil podoben,
ko sem se dohiteval kot odmev.

Odtlej razbiram s školjko na ušesu
brstenje mraka, plug, akvamarin,
rotilne obrazce, znamenja ob kresu,
dekliški znoj in glas: glas iz malin.

NA VOLČJEM KONJU V svetu, ki obdaja te ko struga.
Kjer beseda je zgubila smisel.
Kjer živiš z zavestjo, da boš visel,
prej ko se pretoči dan.

V svetu, ki je beg in mirovanje.
Sam na volčjem konju iz brona.
Vanj zagrebel si ječanje zvona.
Mrtev si in ocean.

IN VENDAR Na sončni ladji
pod jadrom iz sanj
prihaja človek,
ki smo mislili nanj.

V škrlatnem mestu
že noč zori
in jutro
bo za vse ljudi.

Takrat bo stopil
na pomol,
takrat bo štetja
in zvezd dovolj.